

LA LLEGENDA DE SANT JORDI

PISTA 1 (OBERTURA)

Fa molts i molts anys, molts més dels que en tinc jo, hi havia un poble molt bonic no molt lluny d'aquí. El poble era petitó i estava just al costat d'un gran castell on hi vivien el rei i la seva filla Frida, i també, com era habitual en tota la reialesa, els seus homes de confiança i els seus soldats.

Els camperols que habitaven les terres del regnat es dedicaven a fer de pagès treballant els camps, i arreglaven també el bestiar per vendre'n els productes al mercat, que es feia cada divendres a la plaça del castell.

Els guardians, en un principi, no volien pas deixar entrar els camperols, però veient les cares de pànic que tenien, a més de no poder-los entendre ni una paraula, van decidir informar urgentment el rei. Ell, que era home de bon seny, els va fer passar i es va quedar de pedra en escoltar les seves paraules.

—Un drac, dieu? —deia el rei—. Déu ens guardi! Mai hem vist un drac per aquestes contrades! Ràpid, feu cridar els nostres metges, savis, i homes de confiança!

Reunits en comitè, tots els il·lustres homes del rei van discutir sobre aquell succés buscant informació als llibres dels seus avantpassats. I... buscant, buscant, van trobar dibuixos de serps gegants, dracs alats i monstres de tres caps.

Llegint tot allò van arribar a la conclusió que aquell monstre no els deixaria en pau si no menjava alguna cosa més que herbes, arbres i tomàquets. Segons els escrits només la carn el podria calmar una mica.

—Li donarem un be cada dia! —van convenir els savis.

